

MACIEJ ROMAN BOMBICKI

KSIEŻA

PRZED SĄDAMI SPECJALNYMI

1944 - 1954

POZNAŃ 1993

Telatyńska, Kwartalnik

Opisnik Podaję

9. WYROK WOJSKOWEGO SĄDU REJONOWEGO W BYDGOSZCZY

z dnia 21 marca 1950 roku

Znak akt Sr. 01/50

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Bydgoszcz, dnia 21 marca 1950 r.

Wojskowy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w składzie:

przewodniczący: — kpt. Wnorowski Bolesław
p.o. asesor: — chor. Lisowski Bogdan
aplikant: — chor. Socha Zenon

w obecności podprokuratora wojskowego por. Gatłzki Feliksa, obrońcy z wyboru dla osk. Wojciechowskiego adw. Mitkiewicz Stanisław, a z urzędu dla pozostałych oskarżonych adw. Lityński Władysław oraz przy udziale protokolanta chor. Wolskiego Eugeniusza.

R o z p o z n a w s z y s p r a w ę:

- 1) ks. WOJCIECHOWSKIEGO CZESŁAWA, syna Antoniego i Bronisławy z domu Grześkowiak, urodzonego dnia 24. 5. 1920 r. we wsi Goryszewo pow. Mogilno, narodowości polskiej, obywatela polskiego, kawalera, mającego wykształcenie dużą maturę i seminarium duchowne, z zawodu księdza — wikarego parafii Kcyni, nie posiadającego majątku, stale zamieszkałego w Kcyni, ulica Jana Kantego Nr 30, w W. P. nie służącego, nieodznaczonego, niekaranego, bezpartyjnego, — oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP.
- 2) Cyw. UMŁAWSKIEJ OLGII, córki Stanisława i Leokadii z domu Andrzejewska, urodzonej dnia 3. 2. 1927 r. w Obrze pow. Wolsztyn, narodowości polskiej, obywatelki polskiej, panny, mającej wykształcenie 7 oddz. szk. powszechnej, z zawodu pracowniczki umysłowej, nie posiadającej majątku, stale zamieszkałej w Kcyni, pow. Szubin ul. Krzywa Nr 1 w W. P. nie służącej nieodznaczonej, niekaranej, ojciec starszy strażnik graniczny na granicy rumuńskiej w Horodence, bezpartyjnej, — oskarżonej z art. 86 § 2 KKWP.
- 3) Cyw. PAWLAKA EUGENIUSZA, syna Józefa i Marty z domu Wolska, urodzonego dnia 24. 12. 1920 r. w Jawoźynie pow. Szubin, narodowości polskiej, obywatela polskiego, kawalera, mającego wykształcenie 7 klas szkoły powszechnej, z zawodu ślusarz mechanik, nie posiadającego majątku, stale zamieszkałego w Kcyni, ul. Szubińska Nr 15, w W. P. nie służącego, nieodznaczonego, niekaranego, członka ZMP, — oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP.
- 4) Cyw. POLCYNIA TADEUSZA, syna Jana i Teresy z domu Nowak, urodzonego dnia 21. 8. 1931 r. w Kcyni, pow. Szubin, narodowości polskiej,

9. Archiwum Państwowe w Poznaniu. Tom IX. Wyroki Sądów Wojskowych za przynależność do nielegalnych organizacji — Powrót, Kcynia 1949-1950.

obywatela polskiego, kawalera, mającego wykształcenie 6 klas szkoły powszechnej, z zawodu mleczarza, nie posiadającego majątku, stale zamieszkałego w Kcyni, ulica Władysława Matejki Nr 12, w WP nie służącego, nieodznaczanego, niekaranego, ojciec handlarz bydłem, obecnie robotnik w tuczarni świń w Czerlinie, bezpartyjnego, — oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP, art. 4 § 1 Dekr. z dnia 13. 6. 1946 r. art. 257 § 1 KK.

- 5) Cyw. BRZYKCY LUDWIKA, syna Kazimierza i Marii z domu Kuczyńska, urodzonego dnia 9. 9. 1930 r. w Kcyni, pow. Szubin, narodowości polskiej, obywatela polskiego, kawalera, mającego wykształcenie 2 oddziały szkoły powszechnej, bez zawodu, pracującego na gospodarstwie 7 morgowym ojca, nie posiadającego majątku, stale zamieszkałego w Kcyni, ulica Cmentarna Nr 5 w WP nie służącego, nieodznaczanego, niekaranego, bezpartyjnego, — oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP.
- 6) Cyw. BŁASZCZYKA JANA, syna Kazimierza i Rozalii, z domu Trzaskowska, urodzonego dnia 29. 3. 1931 r. w Kcyni, pow. Szubin, narodowości polskiej, obywatela polskiego, kawalera, mającego wykształcenie 7 oddz. szk. powszechnej i 3 klasy szkoły zawodowej, z zawodu ucznia ślusarskiego, nie posiadającego majątku, stale zamieszkałego w Kcyni, ul. Władysława Matejki, Nr 7 w WP nie służącego, nieodznaczanego, niekaranego pochodzenia robotniczego, członka ZMP, — oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP kierując się przepisami art. 3, 240, 245-247 KWPK Sąd.

u z n a ł:

- 1) Księdza WOJCIECHOWSKIEGO CZESŁAWA, s. Antoniego winnym tego że od 29 grudnia 1949 r. do 16 stycznia 1950 r. w Kcyni, usiłował przemocą zmienić obecny ustrój Państwa Polskiego, przystępując do związku przestępnego pod nazwą „Powrót”, któremu zobowiązał się udzielać pomocy i wskazówek w zbrodniczej działalności skierowanej przeciwko obecnemu ustrojowi Państwa Polskiego, — czym popełnił przestępstwo przewidziane w art. 86 § 2 KKWP.
- 2) Cyw. UMŁAWSKĄ OLGE, c. Stanisława winną tego, że od 3 grudnia 1949 r. do 14 stycznia 1950 r. w Kcyni, pow. Szubin, usiłowała przemocą zmienić obecny ustrój Państwa Polskiego, uczestnicząc w założeniu związku przestępnego pod nazwą „Powrót”, do którego zawerbowała Pawłaka Eugeniusza i Skowrona Józefa, w którym urzędowała zebrania konspiracyjne, sporządzała i kolportowała ulotki o treści antypaństwowej, — czym popełniła przestępstwo przewidziane w art. 86 § 2 KKWP.
- 3) Cyw. PAWLAKA EUGENIUSZA s. Józefa, winnym tego, że od 14 grudnia 1949 r. do 17 stycznia 1950 r. w Kcyni, pow. Szubin usiłował przemocą zmienić obecny ustrój Państwa Polskiego, działając jako członek związku przestępnego pod nazwą „Powrót”, w którym pełnił funkcję komendanta, organizując zebrania i polecając kolportaż ulotek o treści antypaństwowej, oraz werbując do organizacji Żołędkiewicza Franciszka, — czym popełnił przestępstwo przewidziane w art. 86 § 2 KKWP.
- 4) Cyw. POLCYNA TADEUSZA, s. Jana winnym tego, że od początku grudnia 1949 r. do 14 stycznia 1950 r. w Kcyni, pow. Szubin, usiłował przemocą zmienić ustrój Państwa Polskiego, a będąc członkiem związku przestępnego pod nazwą „Powrót”, w ramach tegoż werbował do niego nowych członków Błaszczyka Jana, Boruckiego Bogdana i Brzyckiego

Ludwika, uczestniczył w zebraniach konspiracyjnych, niszczył flagi czerwone, wywieszane z okazji uroczystości państwowych, sporządzał i kolportował ulotki o treści antypaństwowej, — czym popełnił przestępstwo przewidziane w art. 86 § 2 KKWP.

Na zasadzie art. 32 § 2 i 33 § 1 i 3 KKWP orzeka się jako karę łączną za zbiegające się przestępstwa, karę więzienia przez 10 (dziesięć) lat z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres 3 (trzech) lat, oraz przepadkiem całego mienia skazanego.

5) Cyw. BRZYKĘ LUDWIKĄ, s. Kazimierza, na zasadzie art. 86 § 2 KKWP na karę więzienia przez 7 (siedem) lat, orzekając na zasadzie art. 46 § 1 lit. „b” KKWP utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres 2 (dwóch) lat, oraz na zasadzie art. 48 § 1 KKWP przepadek całego mienia skazanego.

6) Cyw. BŁASZCZYKĄ JANĄ, s. Kazimierza, na zasadzie art. 86 § 2 KKWP na karę więzienia przez 7 (siedem) lat, orzekając na zasadzie art. 46 § 1 lit. „b” KKWP utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres 2 (dwóch) lat, oraz na zasadzie art. 48 § 1 KKWP przepadek całego mienia.

Na zasadzie art. 56 KKWP zalicza się skazanym na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania a to: Wojciechowskiemu od 18 stycznia 1950 r. Umlawskiej, Pawlakowi, Polcynowi, Brzykcy i Błaszczukowi od 20 stycznia 1950 r. — wszystkim do dnia 21 marca 1950 r.

Na zasadzie art. 86 § 2 KKWP pistolet systemu „Mab” Nr 88275 należy przekazać W.U.B.P. w Bydgoszczy, natomiast w myśl art. 98 § 1 KKWP maszynę do pisania firmy „Neya” Nr 32580 należy zwrócić właścicielowi.

U z a s a d n i e n i e :

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, wyjaśnień oskarżonych i ich przyznania się do winy, zeznań świadków Stańczyk Zofii, Pęczkowskiej Reginy, Boruckiego Bogdana, Telińskiej Marii, Jurek Stefani i Żółdkiewicza Franciszka oraz ujawnionych na rozprawie dokumentów z akt sprawy — ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 19 grudnia 1949 r. księdza Wojciechowskiego Czesława, przybyła Umlawska Olga i Pawlak Eugeniusz, przyczem osk. Umlawska przedstawiła oskarżonemu Wojciechowskiemu, że na terenie Kcyni, powstała nielegalna organizacja, zmierzająca do zmiany przemocą obecnego ustroju Państwa Polskiego, walcząca z komunizmem.

Oskarżony Wojciechowski początkowo nieufnie odniósł się do przybyłych, zorientowawszy się jednak po pewnym czasie, że wymienieni faktycznie są wrogo ustosunkowani do Ludowego Państwa Polskiego, w rozmowie na tematy organizacyjne, oświadczył, że pracę konspiracyjną zna, godzi się na przystąpienie do związku przestępczego, będzie służył pomocą i wskazówkami. Oskarżony równocześnie prosił, aby Umlawska powiadomiła go o terminie zebrania, na które przybędzie.

Oskarżony Wojciechowski zalecał pracę konspiracyjną prowadzić systemem dwójkowym lub trójkowym. Zdaniem jego przede wszystkim związek przestępny winien uprawiać antyrządową propagandę, sporządzając i kol-

portując jak największe ilości ulotek, przyczym ulotki te winne zawierać lekko zawołowaną właściwą treść szeregiem wskazań religii chrześcijańskiej, gdyż w ten sposób hasła skierowane przeciwko Ludowemu Państwu Polskiemu dotrą łatwiej do społeczeństwa.

Oskarżony Wojciechowski zobowiązał się wobec Umlawskiej w dniu 21. 12. 1949 r. odprawić mszę za pomyślność przyszłej działalności członków związku przestępnego. Równocześnie zgodził się na wyspowiadanie i komunikowanie członków związku przestępnego. Oskarżona Umlawska wręczyła osk. Wojciechowskiemu 650 złotych. W dniu 21. 12. 1949 r. odprawiona została przez osk. Wojciechowskiego msza, do której stuzili jako ministranci dwa członkowie organizacji, a to Borucki i Polewczyński.

Oskarżona Umlawska Olga o rozmowie z osk. Wojciechowskim powiadomiła pozostałych oskarżonych oraz innych członków organizacji.

Związek przestępny miał swój początek już w dniu 3 grudnia 1949 r. projekt rzucony przez Pęczkowską Reginę został przyjęty przez Umlawską i Jurek. Powodem, który skłonił Umlawską i Pęczkowską do założenia związku przestępnego było rozwiązanie organizacji przykościelnych i nienawiść do obecnego ustroju Państwa Polskiego.

W kilka dni później do organizacji został zwerbowany przez Jurek Stefanię, Polcyn Tadeusz, który zawerbował z kolei Błaszczyka Jana i Boruckiego Bogdana.

W dniu 6 grudnia 1949 r. Umlawska, Polcyn Tadeusz, Błaszczyk, Jurek Stefania, Borucki Bogdan, Pezacki Tadeusz i Pęczkowska Regina spotkali się na autostradzie, omawiając przyszłą działalność powstającego związku przestępnego.

W dniu 11 grudnia 1949 r. w mieszkaniu Umlawskiej Olgi odbyło się zebranie przy udziale Polcyna, Błaszczyka, Jurek Stefani, Pęczkowskiej, Boruckiego i Pezackiego, na którym omówiono sposoby walki z obecnym ustrojem oraz akcją werbunkową. W okresie od 11 do 18 grudnia 1949 r. oskarżona Umlawska zwerbowała Pawłaka Eugeniusza, osk. Polcyn Tadeusz — Brzyckiego Ludwika. Ponadto do związku przestępnego przystąpiły następujące osoby: Żołądkiewicz Franciszek, Telatyńska Maria, Polcyn Krystyna, Polewczyński Edward, Baum Józef, Koth Władysław oraz Baum Henryk.

Oskarżony Polcyn Tadeusz w tym czasie odebrał od Pęczkowskiej i Jurkówny wspólnie napisaną ulotkę o treści antypaństwowej, którą to ulotkę zaniósł osk. Umlawskiej, celem przepisania na maszynie. Umlawska sporządziła 37 egzemplarzy tej ulotki. Następnego dnia oskarżony Polcyn powyższe ulotki rozrzucał w Bydgoszczy, przy ulicy Aleje 1-go Maja.

W dniu 18 grudnia 1949 r. odbyło się zebranie w mieszkaniu Umlawskiej, na którym byli: Pawlak, Polcyn, Brzycki, Błaszczyk oraz inni członkowie i kandydaci na członków związku przestępnego.

Omówiono cele organizacji, tj. walkę z obecnym ustrojem Państwa Polskiego i komunizmem, postanowiono zdobywać broń, oraz kolportować ulotki antypaństwowe, a przede wszystkim wybrano dowództwo, w skład którego weszli: jako komendant Pawlak, jako zastępca Błaszczyk, jako sekretarka Umlawska Olga, która faktycznie będąc dobrze rozwinięta umysłowo, odznaczając się inicjatywą dosyć szeroką, stała się siłą kierującą związkiem przestępnym. Na tymże zebraniu Pawlak i Umlawska postanowili udać się

do księdza Wojciechowskiego, przedstawić mu sytuację i prosić o rady.

Umlawska i Pawlak wykonali to w sposób opisany u wstępu. Na tymże zebraniu Umlawska i Pawlak planowali sporządzenie plakatu o treści antypaństwowej oraz wywieszenie flagi amerykańskiej na budynkach PZPR lub UMP. Celem uzbrojenia członków w broń palną projektowano rozbijanie milicjantów i wojskowych. Pomocnym przy tym miał być oskarżony Polcyn Tadeusz (. . .). Umlawska przystąpiła do spowiedzi u oskarżonego Wojciechowskiego.

Tego samego dnia Umlawska Olga przerobiła otrzymany od Bauma Józefa plakat o treści „wszyscy na front walki z analfabetyzmem”, pisząc na nim „wszyscy na front walki z komunizmem”. W tymże czasie Polcyn, Brzykcy i Błaszczuk wraz z innymi członkami związku przestępnego usiłowali dokonać rozbicia min. Berka w Kcyni, jednak zamiaru nie zrealizowali (. . .), gdy planowali napad, był w towarzystwie jednej osoby.

Plakat ten został przez Pezackiego Tadeusza w obecności Polcyna, Brzykcego i Błaszczuka wywieszony na budynku spółdzielni Samopomocy Chłopskiej w Kcyni. W dniu 20. 12. 1949 r. oskarżony Polcyn Tadeusz wraz z Pezackim zniszczyli pięć flag czerwonych, wywieszonych z okazji uroczin Generalissimusa Stalina w Kcyni.

W międzyczasie Umlawska, Polcyn, Brzykcy i Żołądkiewicz udali się do Bydgoszczy, z zamiarem dokonania napadu na milicjanta lub wojskowego, celem zdobycia broni palnej. Napadu tego jednak nie dokonano. W dniu 22. 12. 1949 r. Umlawska złożyła członkom związku przestępnego sprawozdanie z pobytu w Bydgoszczy. W ostatnim tygodniu miesiąca grudnia 1949 r. w mieszkaniu Umlawskiej odbyła się przysięga, którą od wszystkich członków związku przestępnego odebrała Umlawska Olga.

Oskarżony Polcyn Tadeusz, który posiadany pistolet „Mab” dwukrotnie miał przy sobie, udając się raz w Kcyni, celem rozbicia milicjanta Berka na Bielawy, drugi raz do Bydgoszczy, w dniu 27. 12. 1949 r. oddał go na przechowanie Telatyńskiej Marii, u której znajdował się on do dnia 15 stycznia 1950 r.

Z początkiem stycznia 1950 r. oskarżona Umlawska zawerbowała do organizacji milicjanta Skowrona Józefa, chcąc w ten sposób zapewnić bezpieczeństwo członkom związku przestępnego w razie jakiejś „wpadki” oraz by zdobyć broń za pomocą Skowrona.

Oskarżona Umlawska otrzymała od Polcyna Tadeusza maszynę do pisania marki „Neyar” Nr 32580, którą w dniu 4 stycznia 1950 r. skradł on u sąsiadki swej Stańczyk Zofii.

Umlawska Olga napisała w kilku egzemplarzach piosenkę w treści swej szkalującą obecny ustrój Państwa Polskiego, którą rozkolportowała wśród członków związku przestępnego.

W dniu 6 stycznia 1950 r. w mieszkaniu Umlawskiej odbyło się następne z kolei zebranie, na którym omówiono sprawy kolportażu ulotek, zdobycia broni oraz zapadła uchwała, iż organizacja będzie nazywać się „Powrót”.

Ponowne zebranie odbyło się w dniu 8 stycznia 1950 r., na którym omawiano zagadnienia organizacyjne.

W dniu 9 stycznia 1950 r. Pęczkowska i Telatyńska w szkole w Kcyni, zniszczyły pięć portretów Generalissimusa Stalina.

W dniu 10 stycznia 1950 r. członek organizacji Baum Józef przechowywaną przez osk. Umtawską maszynę do pisania przeniósł do domu Telatyńskiej Marii, która wieczorem sporządziła na niej kilkanaście ulotek antypaństwowych, wrogiej antypaństwowej i oszczerczej treści. Tegoż dnia osk. osk. Brzykcy i Błaszczuk Jan w mieszkaniu tegoż pierwszego napisali na trzech dużych arkuszach grubego papieru plakaty o treści antypaństwowej o następujących tytułach: 1. „odezwa podziemna”, 2. „ogłoszenie o Stalinie”, 3. „Uwaga bracia i kochani rodacy”. Następnego dnia plakaty te Pęczkowska Regina zabrała od osk. Brzykcego Ludwika i po przeniesieniu ich do Telatyńskiej, przepisała tuszem.

Oskarżona Telatyńska i Pęczkowska zaniósł do Brzykcego maszynę do pisania i ulotki z afiszami w dniu 10. 1. 1950 r. wieczorem.

W dniu 11 i 12 stycznia 1950 r. oskarżona Umtawska wspólnie z Telatyńską sporządziła szereg ulotek o treści antypaństwowej, które zgodnie z instrukcją otrzymaną od osk. Wojciechowskiego Czesława, posiadały zabarwienie katolickie, w rzeczywistości godziły w ustrój Polski Ludowej.

W dniu 13 stycznia 1950 r. ulotki te zostały rozlepione przez Polcyna Tadeusza i Brzykcego Ludwika w Rynarzewie, przez Pęczkowską i Telatyńską w Szubinie, Pezackiego Tadeusza w Kcyni, oraz przez Polcyn Krystynę i Jurek Stefanię w Gołańczy.

Wszyscy oskarżeni przyznali się do przynależności do organizacji nielegalnej, przy czym Polcyn Tadeusz przyznał się do dokonania zaboru maszyny do pisania oraz do bezprawnego przechowywania broni palnej.

Oskarżony Wojciechowski przyznał się do przynależności do związku przestępnego, wyjaśniając, że związek przestępny miał raczej na celu obronę wiary a nie walkę z obecnym ustrojem przy czym nie umiał wyjaśnić dlaczego w śledztwie podawał inne wyjaśnienia aniżeli na rozprawie.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego Wojciechowskiego, złożonym na rozprawie wobec zeznań świadka Umtawskiej oraz innych członków związku przestępnego, którzy powzięli wiadomość o przynależności oskarżonego do związku przestępnego od Umtawskiej Olgi.

Wyjaśnienia współoskarżonych oraz zeznania świadków starały się do pewnego stopnia neutralizować jasne i kategoryczne wyjaśnienia i zeznania ich złożone w toku śledztwa, złożone w przedmiocie przynależności osk-nego Wojciechowskiego do organizacji.

Wobec tego, że w śledztwie zarówno sam oskarżony, jak i współoskarżeni oraz świadkowie podawali szczegóły dotyczące zawierbowania oskarżonego Wojciechowskiego do związku przestępnego, oraz ramy w jakich miała się przejawiać działalność oskarżonego Wojciechowskiego, tj. udzielanie porad i wskazówek, niesienie w każdym wypadku pomocy członkom organizacji, udzielanie im duchowego poparcia, Sąd przyjął wyjaśnienia złożone w toku śledztwa, zwłaszcza przed prokuratorem za prawdziwe, nieulegające żadnej wątpliwości.

Rola oskarżonego księdza Wojciechowskiego Czesława w organizacji była swego rodzaju patronatem nad jej działalnością, a sam Wojciechowski jak podał w śledztwie i na rozprawie dobrowolnie zobowiązał się do brania udziału w zebraniach związku przestępnego. Większość oskarżonych była członkami stowarzyszeń przykościelnych i mocno powiązana z klerem

zwróciła się też do przedstawiciela jego, jakim był oskarżony ksiądz Wojciechowski, o pomoc.

Z przewodu sądowego jasno wynika, że reakcyjna część kleru, do której należał oskarżony Ksiądz Wojciechowski prowadzi ofensywę na odcinku młodzieżowym, wykorzystując brak krytycyzmu młodzieży.

Ta część kleru nie zważając na zgubne dla młodzieży następstwa pod maską obrony „wiary”, kontynuuje działalność politycznych bankrutów, posłuszna wskazówkom Watykanu i ich anglosaskim imperialistycznym mocodawcom.

W wyniku działalności oskarżonego księdza Wojciechowskiego, w wyniku jego moralnego poparcia, związek przestępny „Powrót” działał na terenie Kcyni przeciwko demokratycznemu Państwu Polskiemu, usiłując urobić w psychice społeczeństwa przekonanie, że Polski Rząd Ludowy zagraża religii chrześcijańskiej.

Oskarżony ksiądz Wojciechowski, człowiek wykształcony, zdawał sobie doskonale sprawę z tego, że tą drogą zdobędzie w społeczeństwie zaufanie, jeżeli działalność antypaństwową ubierze w szaty rzekomej obrony wiary.

Oskarżona Umławska Olga podobnie jak reszta współoskarżonych w pełni przyznała się do winy, przyznała się do czynów dokonanych w ramach organizacji „Powrót”, przeciwko ustrojowi Państwa Polskiego budującego zręby socjalizmu.

W tym stanie rzeczy Sąd przyjął za udowodnioną winę wszystkich oskarżonych, co do tego, że usiłowali przemocą zmienić ustrój Państwa Polskiego, oskarżonego Polcyna ponadto co do tego, że bez prawnego zezwolenia władz przechowywał broń palną i amunicję oraz dokonał zaboru cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia.

Przy wymiarze kary odnośnie wszystkich oskarżonych Sąd przyjął jako okoliczność łagodzącą ich dotychczasową niekaralność.

Odnosnie Polcyna Tadeusza, Brzykcy Ludwika i Błaszczyka Jana, Sąd przyjął ponadto jako okoliczność łagodzącą ich młody wiek.

Z drugiej strony jako okoliczność obciążającą odnośnie Polcyna, Pawlaka i Umławskiej Sąd przyjął ich silne napięcie złej woli, wyrażające się w dużej aktywności w związku przestępnym.

Przy wymiarze kary oskarżonemu księdzu Wojciechowskiemu okolicznością obciążającą był fakt, iż podstępnie działał on przeciwko ustrojowi Państwa Polskiego wśród młodzieży, sprowadzając ją na manowce, wykorzystując ambonę, konfesonał i obrzędy liturgiczne dla celów imperializmu anglo-amerykańskiego, nie zważając na to, że w ten sposób działa on na szkodę przyszłości Narodu Polskiego, jaką jest młodzież.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w sentencji.

1. przewodniczący:

2. p.o. asesora:

3. aplikant:

(—) kpt. Wnorowski

(—) chor. Lisowski

(—) chor. Socha

Zgodność odpisu

Sekretarz Sądowy (podpis nieczytelny)

Pieczęć okrągła z godłem: Wajskowy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy.

Postanowieniem N.S.W. z dnia 25. 10. 1950 r. Karta 127-128 skargi rewizyjne nie uwzględnione, a wyrok powyższy utrzymany został w mocy.

Wyrok ten jest prawomocny w stosunku do wszystkich skazanych z dniem 25. 10. 1950 r.

Bydgoszcz, dnia 14 listopada 1950 r.

Przewodniczący:
(podpis nieczytelny)

Pieczęć okrągła z godłem: Wojskowy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy

**TOWARZYSTWO CHRYSZTUSOWE
DLA POLONII ZAGRANICZNEJ
REDAKCJA**

Biuletynu Krucjaty Miłości
UL. LUBRAŃSKIEGO 1a — SKR. POCZT. 23
61-120 POZNAŃ — Tel 543-83 lub 790-171

Poznań, dnia 19 r.

L. dz.